

Nu ansætter statsministeren så en embedsmand, som vi får at vide udfører opgaver for partiet Venstre. Så er man ganske vist kommet med denne mageløse søforklaring om, at det er et bijob.

Hvordan foregår den knivskarpe adskillelse mellem det arbejde, embedsmanden udfører, og det arbejde, der udføres i bijobbet? Det kunne jeg ærlig talt godt tænke mig statsministeren forklarede. For statsministeren må vel have udfærdiget retningslinjer især på baggrund af statsministerens tidligere meldinger, da han var i opposition. Han må jo have udfærdiget knivskarpe retningslinjer, der sikrer, at når pressesekretæren går ud af statsministerens kontor og over til Venstres folketingsgruppe, så indtræder pressesekretæren pludselig i en helt anden rolle.

Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren beskrev, hvordan den mystiske proces skulle kunne foregå hen ad gangen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil gerne sige til både hr. Keld Albrechtsen og fru Mette Frederiksen, som efterlyser klare linjer, at er der nogen, der har skabt klare linjer på det her felt, så er det mig og denne regering.

Da denne regering trådte til, blev der indført et fuldstændig klart princip om, at når og hvis der ansættes en særlig rådgiver for en minister, skal det til punkt og prikke følge de retningslinjer, der ligger i den gamle betænkning tilbage fra vistnok 1998. Til punkt og prikke, og det følger vi til punkt og prikke.

Det betyder altså, at enhver, der er ansat som særlig rådgiver for en minister i denne regering, har indbygget katapultsæde, og det vil sige, at i samme øjeblik ministeren forlader sin post, ryger den pågældende medarbejder også med ud.

Og så én ting til, som går ud over de krav, der er stillet i betænkningen: Jeg har sagt, at der i denne regering er adgang til, at hver minister maksimalt må ansætte én såkaldt særlig rådgiver. Det vil altså sige, at der er fuldstændig knivskarpe retningslinjer på det her punkt, og de er skabt af denne regering.

Og så spørger hr. Thomas Adelskov, hvilke opgaver Statsministeriets pressechef udfører for partiet Venstre. Der kan jeg oplyse, at de opgaver, pressechefen udfører, er redaktionelle opgaver i forbindelse med Venstres medlemsblad.

Kl. 14.00

Mette Frederiksen (S):

Nu kan man selvfølgelig synes, det er uheldigt, at katapultsædet skal installeres i en bil betalt af Venstre, men lad nu det ligge.

Jeg kan høre på statsministeren, at statsministeren selv er overbevist om, at der er såkaldte rene linjer i forhold til ansættelsen af embedsmænd. Det kan undre, når statsministerens egen departementschef, Bernstein, i forsvaret for den løsning, man har valgt i ministeriet, som statsministeren ikke tidligere har ønsket at udtale sig om, har sagt, at ordningen går an. Vil det sige, at »går an« er lig med rene linjer?

Jeg kunne tænke mig at uddybe spørgsmålet, som hr. Keld Albrechtsen stillede før: Hvordan vil statsministeren sikre den danske befolkning, at den pågældende embedsmand ved nøjagtig, hvornår den pågældende embedsmand er på arbejde i Statsministeriet, som er hele befolkningens ministerium, og hvornår den pågældende embedsmand er på arbejde eller i beskæftigelse i partiet Venstre, som må siges stadig væk at være noget andet end Statsministeriet?

Thomas Adelskov (S):

Man må jo starte med at konstatere, at det er en god løn, man får for at redigere lidt i Venstres partiblade.

Jeg skal egentlig ikke i mit spørgsmål forholde mig til den der skattepolitiske naturalieøkonomiske aflønning, som Venstre foretager af sine medarbejdere, men jeg vil forholde mig lidt til det, som statsministeren siger, om, at medarbejdere kan have bijob ved siden af.

Skal jeg forstå det sådan, at statsministeren gerne vil tillade embedsmænd i Statsministeriet f.eks. at have job i Socialdemokratiet? Nu er det jo sådan, at det også er kommet frem, at statsministerens pressesekretær tidligere har søgt om job i Socialdemokratiet, ville statsministeren tillade, at pressesekretæren havde samme funktioner i Socialdemokratiet?

Nu refererer statsministeren til den redegørelse, der har ligget siden 1998. Er det sådan, at statsministeren kan påvise, at den tidligere regering ikke har overholdt den redegørelse, der lå for ansættelse af embedsmænd på særlige vilkår, altså som politiske rådgivere? Jeg forstod nemlig næsten på statsministeren, at det var det, der lå i antydningerne.

Synes statsministeren ikke, det er problematisk, at man har lønnede medarbejdere i Statsministeriet, der ved siden af udfører arbejde for en partiorganisation?